

„Minden magyar felelős minden magyarért”
Szabó Denő

E-GALÉRIA

Budapest V., Falk Miksa u. 8.
www.arnogaléria.hu

Facebook: Vármegye Galéria, E-Galéria

Tel./fax: 318-8148
E-mail: kulcsar.edit1@gmail.com
Galéria vezető: Kulcsár Edit

Támogatók:
Magyar Művészeti Akadémia
Nemzeti Kulturális Alap
Nemzeti Együttműködési Alap
Bethlen Alap
Belváros-Lipótváros Önkormányzata

Adókedvezményre jogosító támogatásukat az OTP-nél vezetett
11786001-20054214 számú számlánkra várjuk.

A keserű szemű festő

Konok és keserű-szemű festőként ismertem meg a marosvásárhelyi Szécsi Andrást. Valamikor nyomorúságos albérleti szobája előtt, földszint alatti szinten, amidőn a fények és a kerti madarak idillikus színekben surrogtak, s verték ki valósággal kezéből az ecsetet, csendéletének tárgyául kopott kacsatokat választott: talán épp egy törőrongyot, seprűmaradványt.

Meg is mosolyogtam akkor ezt a szürkesség-űző, derűt kerülgető indulatát. „No persze! – évődtem vele – így jár az, aki megeszi saját csendéleteit: a szalonnát, vereshagymát, a foglyot, a fácánt.”

Valahogy így vágott vissza: „Ne tetézzük a jólét bűneit azzal, hogy még meg is festjük!” Erdőrészeit, fát is lehetőleg megkopasztotta a lombjuktól. A tavasz zöldjei, a nyár puha, meleg tónusai csapodár természetűek, már-már illuzórikusak. Az alattuk, mögöttük szenvedő fatörzset, szélben síró ágat lássuk, cicomás fodrokon túl a mostoha sorsú lényeket. Valamit, ami Szécsi életérzésének közeli rokona. Különben miért zúdítana akkora teleket-fagyokat székely és csángó falvaira! Honnan szívárog föl benne az egymás melege felé dőlő házak, zárt kapus, rendszerint néptelen-aprójóság-talan udvarok árvaságos hangulata? Amit mégis azzal old föl, hogy – mintegy önvigasztalásként – még súlyosabb, jégfellegesebb eget rak föléje. A másnál oly könnyű, menekítő magasságot Szécsi elzárja az alatt élők tekintete előtt. Mintha hátán hordaná föl a homálynak sűrű cementfellegeit, vérvörös téglahegyzeit. Mintegy ezzel is odakényszerítvén a figyelmet – önnön ragaszkodását e kihaltságukban is menedéknyújtó paraszti udvarokra. Se ki, se föl, tessék csak helyt maradni. Ez a világ nem Kánaán, még csak nem is Tamási Ábel-replikáinak csillagszórós hangulatú játéktere. A hargitai kunyhó súlyos, bazaltos háttérében nem havasi rigók, pintyek énekes hangulata, hanem inkább a szárműzetésé leselkedik. Mi végett vajon? Holmi világfájdalmas érzésbe kívánna hajszolni bennünket a festő? Itt-ott hasadó réseken egy fényesebb világ küldi üzenetét. Szécsi lombtalan vagy jórészt lombjahlott festői világa – csupasz, görcsös, vonagló törzsek mély gyökerű kapaszkodása –, homályba fullasztott ege, sóbányalehelletű erdőregetege épp arra készlet, hogy néhol kopját ültetve, másutt eget hasogatva, magunk világítsuk ki az ablakainkat.

Sütő András (1990)

Az Erdély Művészetéért Alapítvány
E-Galéria

(V. Budapest Falk Miksa utca II.)

tisztelettel meghívja

SZÉCSI ANDRÁS

Fény és Árnyék

című emlékkiállításának megnyitójára,
kapcsolódva a Magyar Nemzeti Galéria
Sors és jelkép kiállításához

2015. április 28. 17.00 órára.

A kiállítást megnyitja:

PÁSKÁNDINÉ SEBŐK ANNA

kultúrtörténész, író

és

ILYÉS SZABÓ ANNA

énekes

A tárlat 2015. április 28. - 2015. május 22-ig
kedd, szerda, csütörtök, péntek 10-18 óráig
látogatható.